USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Horáka a soudců Mgr. Aleše Janošce a Mgr. Lukáše Nohela v exekuční věci

oprávněné: **Chytrý nájem s.r.o.,** IČO: 29158958,
sídlem Chotíkov č. p. 479, 330 17 Chotíkov,
zastoupená advokátkou JUDr. Hanou Kapitánovou,
sídlem Sady 5. května 296/36, 301 12 Plzeň,

proti povinnému: **Michal V.**, narozený dne xxx
bytem xxx,
zastoupený advokátkou Mgr. Soňou Bernardovou,
sídlem Koliště 55, 602 00 Brno,

pro částku 590 342 Kč s příslušenstvím, o návrhu povinného na odklad exekuce, k odvolání povinného proti usnesení Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 25. 3. 2022 č. j. 31 EXE 1079/2019-152,

takto:

I. Usnesení okresního soudu se v části týkající se odkladu provedení exekuce v rozsahu vymáhání částky 200 000 Kč mění následovně:

„Provedení exekuce vedené podle pověření Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 16. 4. 2019 č. j. 31 EXE 1079/2019-9, soudním exekutorem JUDr. Miloslavem Zwiefelhoferem, Exekutorským úřadem Praha 3, pod sp. zn. 144 EX 1808/19 se v rozsahu týkajícím se vymáhání částky 200 000 Kč odkládá do doby právní moci rozhodnutí o návrhu povinného ze dne 9. 3. 2022 na zastavení exekuce.“

II. Ve zbývající části se usnesení okresního soudu potvrzuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje Naděžda Fonioková

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením okresní soud zamítl návrh povinného ze dne 9. 3. 2022 na odklad provedení exekuce vedené podle pověření Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 16. 4. 2019 č. j. 31 EXE 1079/2019-9 soudním exekutorem JUDr. Miloslavem Zwiefelhoferem, na dobu do rozhodnutí o „zastavení exekuce". Své rozhodnutí odůvodnil okresní soud tím, že povinný ve svém návrhu netvrdil žádné takové skutečnosti, které by umožňovaly usuzovat na splnění zákonných podmínek pro odklad provedení exekuce dle ust. § 266 odst. 1, odst. 2 o.s.ř. Okresní soud se přitom ztotožnil s názorem exekutora o neexistenci důvodů pro zastavení exekuce vyjádřeným v usnesení ze dne 14. 3. 2022 č. j. 144 EX 1808/19-136, když samotná skutečnost, že v exekučním titulu byla k plnění zavázána ještě i druhá žalovaná, pro ti níž je rovněž vedeno exekuční řízení, není důvodem pro zastavení exekuce. Žalovaná 2. Kateřina Ch., jako spoludlužník, zatím ve splátkách zaplatila částku 200 000 Kč, tudíž tyto splátky ještě nepokryly ani celou dlužnou jistinu a dosud tak nedošlo ke skončení exekuce z důvodu zániku pohledávky. Rozhodně tedy nelze uzavřít, že by dluh povinného již byl zaplacen, a povinný pak neuvedl žádné okolnosti, pro které by exekuce měla být zastavena. Okresní soud proto zákonné důvody pro odklad exekuce dle § 266 o.s.ř. neshledal.

2. Včasným odvoláním napadl toto rozhodnutí povinný. Namítal nesprávné právní posouzení věci soudem I. stupně, neboť je zřejmé, že exekuce bude alespoň částečně zastavena. Opakoval, že plněním jiné osoby, která není účastna exekučního řízení v nyní projednávané věci, vymáhaná pohledávka v rozsahu tohoto plnění zaniká, přičemž nejde o plnění vymožené v nyní posuzovaném řízení a tímto plněním tak ze zákona nedochází ke skončení tohoto řízení v rozsahu vymoženého plnění. Jedná se o případ předpokládaný v ust. § 268 odst. 1 písm. g) o.s.ř., dle něhož soud zastaví exekuci, jestliže právo přiznané exekučním titulem již zaniklo, a to v nyní projednávaném řízení plněním jiné osoby na tutéž pohledávku. V případě, že plněním třetí osoby nezanikne pohledávka zcela, soud zastaví exekuci v rozsahu, v jakém došlo k zániku pohledávky. Jiný postup není přípustný, neboť by vedl k vymáhání již zaniklé povinnosti a k bezdůvodnému obohacení oprávněné, čímž by došlo k poskytnutí soudní ochrany protiprávnímu jednání a k porušení ústavně garantovaných práv povinného. Ve výzvě soudního exekutora ze dne 14. 3. 2022 byl přitom povinný informován, že dle sdělení oprávněné byla spoludlužnicí povinného – Kateřinou Ch. zavázanou k plnění téhož dluhu k uvedenému datu zaplacena částka 200 000 Kč. V nyní projednávaném řízení jsou tak naplněny podmínky pro zastavení exekuce nejméně v rozsahu částky 200 000 Kč zaplacené na vymáhanou pohledávku Kateřinou Ch. mimo toto řízení. Ve smyslu ust. § 266 odst. 2 o.s.ř. se tak jeví pravděpodobným, že výkon rozhodnutí bude (alespoň částečně) dle § 268 odst. 1 písm. g) o.s.ř. zastaven, když plnění Kateřiny Ch. na vymáhanou pohledávku není mezi účastníky sporné. V současné době nelze navíc postavit najisto, zda nebylo plněno v rozsahu výrazně větším, a existenci uvedeného plnění, respektive tvrzení povinného o tomto plnění, je nutno řádně prokázat v řízení o návrhu povinného na zastavení exekuce a do doby rozhodnutí o tomto návrhu je namístě provádění exekuce odložit. Povinný se proto domáhal zrušení napadeného usnesení a vrácení věci okresnímu soudu k dalšímu řízení.

3. Oprávněná ve svém vyjádření k odvolání povinného navrhovala potvrzení napadeného usnesení jako věcně správného, když podané odvolání a v něm uplatněné námitky nepovažovala ve vztahu k odkladu exekuce dle § 266 o.s.ř. ve spojení s ust. § 55 ex. řádu za relevantní, neboť se nejeví jako zcela evidentní, že lze očekávat zastavení exekuce. Dále oprávněná doplnila, že na předmětný exekuční titul jí bylo dne 11. 3. 2022 zaplaceno přímými platbami solidární dlužnice celkem 200 000 Kč, což oznámila exekutorovi. Z této skutečnosti nelze dovozovat zastavení

Shodu s prvopisem potvrzuje Naděžda Fonioková

exekuce (ani částečné), když ke dni 19. 7. 2022 činí dluh na jistině 395 342 Kč a kapitalizovaný směnečný úrok pak částku 141 359,22 Kč. K zaplacení jistiny tak nedošlo, není tedy dán důvod pro zastavení exekuce a proto ani pro odklad exekuce.

4. V důsledku odvolání povinného přezkoumal odvolací soud napadené rozhodnutí okresního soudu, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a aniž by bylo třeba nařizovat jednání (srov. ust. § 254 odst. 8 o.s.ř.) pak dospěl k závěru, že podané odvolání je důvodné pouze zčásti.

5. Podle § 54 odst. 11 ex. řádu, i bez návrhu může exekuční soud nebo exekutor odložit provedení exekuce, lze-li očekávat, že exekuce bude zastavena.

6. Na prvém místě je třeba přisvědčit okresnímu soudu potud, že samotný návrh povinného ze dne 9. 3. 2022 na odklad provedení shora označené exekuce (dále též jen předmětná exekuce) skutečně neobsahoval dostatečně konkrétní tvrzení povinného o existenci jakéhokoli způsobilého zákonného důvodu pro (byť i jen částečný) odklad provedení exekuce, jak jsou tyto důvody upraveny jednak v ust. § 266 odst. 1 o.s.ř. (ve spojení s ust. § 52 odst. 1 ex. řádu) a jednak v ust. § 54 odst. 11 ex. řádu. Takovou skutečností zakládající důvod pro odklad (či částečný odklad) provedení exekuce ve smyslu uvedených zákonných ustanovení vskutku nemohlo samo o sobě být ani tvrzení povinného o tom, že vymáhaná povinnost k zaplacení pohledávky oprávněné ve výši 590 342 Kč s příslušenstvím byla exekučním titulem, na jehož podkladě byla nařízena a je vedena nyní projednávaná exekuce, uložena nejen povinnému, nýbrž společně a nerozdílně s povinným též Kateřině Ch., proti kteréžto solidární dlužnici je rovněž vedeno samostatné exekuční řízení k vymožení splnění této, respektive téže, povinnosti. Samotná taková skutečnost totiž v rozporu s argumentací povinného uvedenou v jeho návrhu ze dne 9. 3. 2022 na zastavení a na odklad předmětné exekuce bez dalšího nijak nezakládá primárně žádný ze zákonem aprobovaných důvodů pro zastavení exekuce, jak jsou tyto důvody upraveny zejména v ust. § 268 o.s.ř. ve spojení s ust. § 52 odst. 1 ex. řádu. Pouze vzhledem k takto povinným tvrzené skutečnosti by tak nebylo možno důvodně očekávat, že exekuce bude, byť i jen částečně zastavena, pročež by tak nemohl existovat ani důvod pro odklad provedení exekuce ve smyslu cit. ust. § 54 odst. 11 ex. řádu.

7. Pouhé uložení téže povinnosti k zaplacení vymáhané pohledávky jinému solidárnímu dlužníkovi tímtéž exekučním titulem ani ve spojení s exekučním vymáháním takové pohledávky vůči solidárnímu dlužníku totiž samy o sobě rozhodně nemohou vést k závěru o zániku či částečném zániku vymáhané pohledávky po vydání exekučního titulu, jak tento důvod pro zastavení exekuce upravuje ust. § 268 odst. 1 písm. g) o.s.ř. ve spojení s ust. § 52 odst. 1 ex. řádu. Naopak důvod pro zastavení či částečné zastavení nyní projednávané exekuce proti povinnému dle ust. § 268 odst. 1 písm. g) o.s.ř. by v popsané souvislosti mohla v souladu s argumentací povinného založit až skutečnost, že by ze strany solidární dlužnice došlo k nějakému konkrétnímu, ať už dobrovolnému či nucenému (tj. vymoženému v souběžně vedené exekuci proti této dlužnici) plnění na vymáhanou pohledávku, což by vedlo k zániku či částečnému zániku vymáhané pohledávky mimo nyní projednávanou exekuci vedenou proti povinnému. V rámci svého návrhu ze dne 9. 3. 2022 na zastavení a na odklad předmětné exekuce však povinný žádné konkrétní plnění poskytnuté či vymožené ze strany solidární dlužnice – Kateřiny Ch. nijak vůbec netvrdil a současně s tímto svým návrhem ani nijak neprokázal.

8. Na straně druhé však při hodnocení splnění podmínek pro odklad exekuce dle cit. ust. § 54 odst. 11 ex. řádu nelze pominout skutečnost, že již okresní soud se sám v napadeném usnesení zmínil o tom, že spoludlužnice Kateřina Ch. „zatím ve splátkách zaplatila částku 200 000 Kč“,

míněno zjevně na pohledávku vymáhanou v předmětné exekuci proti povinnému, to však aniž by okresní soud zároveň v napadeném usnesení popsal, na podkladě čeho takové své skutkové zjištění učinil. V průběhu nyní vedeného odvolacího řízení bylo pak toto skutkové zjištění okresního soudu oběma účastníky řízení učiněno nesporným, když jak povinný ve svém odvolání, tak i sama oprávněná v rámci svého vyjádření k podanému odvolání shodně potvrdili, že ze strany exekučním titulem solidárně zavázané dlužnice Kateřiny Ch. bylo oprávněné „přímými platbami" zaplaceno dosud celkem 200 000 Kč, což bylo oprávněnou oznámeno i pověřenému soudnímu exekutorovi. Takové nesporné plnění na pohledávku vymáhanou v předmětné exekuci proti povinnému poskytnuté ze strany exekučním titulem solidárně zavázané spoludlužnice, a to mimo nyní projednávanou exekuci proti povinnému, by pak nepochybně vedlo k závěru o částečném zániku pohledávky vymáhané v předmětné exekuci proti povinnému, což by vskutku (v souladu s argumentací povinného) zakládalo důvod pro, ovšem pouze částečné a nikoli úplné, zastavení předmětné exekuce proti povinnému předpokládaný v ust. § 268 odst. 1 písm. g), odst. 4 o.s.ř. ve spojení s ust. § 52 odst. 1 ex. řádu. Plnění na pohledávku vymáhanou v nyní projednávané exekuci poskytnuté solidární dlužnicí zavázanou k takovému plnění tímtéž exekučním titulem totiž rozhodně nelze považovat za plnění vymožené v rámci nyní projednávané exekuce vedené výlučně proti povinnému.

9. Právě vzhledem k tomu, že uvedené skutkové zjištění okresního soudu o poskytnutí plnění částky 200 000 Kč ze strany solidárně exekučním titulem zavázané spoludlužnice – Kateřiny Ch. na povinnost vymáhanou v nyní projednávané exekuci vůči povinnému bylo v průběhu nyní vedeného odvolacího řízení oběma účastníky řízení učiněno nesporným, tak krajský soud při projednání odvolání povinného proti napadenému usnesení dospěl k závěru, že právě a jen v rozsahu tohoto plnění částky 200 000 Kč poskytnutého solidární dlužnicí lze tedy v nyní projednávané věci důvodně očekávat částečné zastavení exekuce proti povinnému z důvodu dle ust. § 268 odst. 1 písm. g) o.s.ř. ve spojení s ust. § 52 odst. 1 ex. řádu, respektive lze důvodně usuzovat na pravděpodobnost částečného zastavení exekuce z tohoto uvedeného důvodu, jak se takového zastavení exekuce (byť ve větším, konkrétně celém rozsahu) domáhá povinný ve svém návrhu na zastavení exekuce ze dne 9. 3. 2022. Tím je dán rovněž zákonný důvod pro částečný odklad předmětné exekuce v rozsahu vedeném pro vymožení právě částky 200 000 Kč, jak tento důvod upravuje shora citované ust. § 54 odst. 11 ex. řádu.

10. Ve vztahu ke zbývající části vymáhané pohledávky však povinný nejen ve svém návrhu na odklad exekuce, nýbrž ani v rámci svého, nyní projednávaného odvolání žádný způsobilý důvod pro zastavení exekuce, potažmo pro odklad provedení exekuce, dostatečně ani netvrdil a tím méně pak prokázal. Zároveň povinný ani ve svém návrhu na odklad exekuce ani v podaném odvolání nijak netvrdil a stejně tak ani neprokázal rovněž skutečnosti rozhodné pro povolení odkladu provedení exekuce dle ust. § 266 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 52 odst. 1 ex. řádu.

11. Jestliže s ohledem na shora uvedené závěry tedy v nyní projednávané věci existuje zákonný důvod pro částečný odklad provedení exekuce ve smyslu cit. ust. § 54 odst. 11 ex. řádu v podobě očekávaného zastavení exekuce, a to právě a jen v rozsahu vymáhání částky 200 000 Kč, pak v části týkající se zamítnutí návrhu povinného na odklad provedení exekuce v rozsahu vymáhání částky 200 000 Kč usnesení okresního soudu není věcně správné.

12. Veden těmito důvody odvolací soud tudíž napadené usnesení okresního soudu nejprve v části týkající se odkladu provedení exekuce v rozsahu vymáhání částky 200 000 Kč podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. ve spojení s ust. § 52 odst. 1 ex. řádu změnil tak, že provedení předmětné exekuce

Shodu s prvopisem potvrzuje Naděžda Fonioková

v rozsahu vymáhání částky 200 000 Kč na dobu do právní moci rozhodnutí o návrhu povinného ze dne 9. 3. 2022 na zastavení exekuce odložil.

13. Ve zbývající části, tj. v rozsahu nad rámec vymáhání částky 200 000 Kč, s ohledem na neexistenci zákonných důvodů pro odklad provedení exekuce pak krajský soud ve smyslu ust. § 219 o.s.ř. ve spojení s ust. § 52 odst. 1 ex. řádu usnesení okresního soudu jako věcně správné potvrdil.

14. O případných nákladech odvolacího řízení bude rozhodnuto soudním exekutorem v dalším průběhu exekučního řízení (srov. ust. § 88 odst. 1 ex. řádu).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Ostrava 28. února 2023

JUDr. Jan Horák v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Naděžda Fonioková